

Universitätsbibliothek Paderborn

**Nuclevs Coppensteinivs Conceptvvm Prædicabilivm In
Dominicas Festaqve omnia per Annum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1624

Dominica XVII. Post Trinitatem. Cum intrasset Iesvs in domum cuiusdam principis Pharisæorum sabbato manducare panem: & ipsi obseruabant eum. Luc. 14.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51556](#)

sepelentes hominem viderunt latrunculos, & proiecerunt cadaver in sepulcro Elsai. Quod cum tetigisse ossa Elsai, reuixit homo; & stetit super pedes suos. Et tu ô IESV, eripe de manu canis unicam meam, Pf. 21.

DOMINICA XVII. POST TRINITATEM.

Cum intrasset IESVS in domum eiusdem principis Phariseorum sabbato manducare panem: & ipsi obseruabant eum.

Luc. 14..

A Bsal. 2. Re. 13. vt se de fratre Amnone vindicaret; conuiuum parat; in quo vite ipsius insidiabatur. Ita gressus Pharisaeus IESV hodie.

Nos circa ista

- I. De Inuidia adumbrata.
- II. De peccato malitia in Sabbato.
- III. De Pharisaeis obseruatoribus Christi.
- IV. De aliorum Censore ipso in primis culpabilis.
- V. De ingressu Domini in domum.
- VI. De hydropico.

P A R S I.

De Inuidia adumbrata.

Quid sit.

Qualis.

Vnde sit.

I. **I**nuidia, inquit Alanus li. de complor. In natura, quod monstruosus monstrum? Aut quod damnosus damnum? Quo culpabilior culpa? Quo peccator pœna? Hoc erronea cœtitatis abyssus, contentoris stimulis, corruptionis aculeus. 2. Cypria. serm. 6. de liuore. Inuidia est malum iugiter permanens, & sine fine peccatum. Hinc vultus minax, ait alibi; Pallor in facie, in labiis tremor, stupor in dentibus, verba rabida, effrenata conuita, manus ad cedem prompta; et si gladio vacua, odio tamen furiata mentis armata. 3. Augustin. serm. de verb. Dom. Inuidia est filia superbie, suffocat matrem; & non erit filia, est odium alienæ felicitatis respectu su.

riorum, quia eis non aquatur: inferiorum respectu, ne sibi aquentur: respectu parium, quia sibi aquantur. 4. Idem li. de Doct. Christiana. Est vitium, quo solo diabolus reus est, & inexplicabiliter.

II. S. Chrysostomus. Pestiferum malum Effectu inuidia! Hominem in demonem immisum ius. convertit. Ea suadente mors intravit; occisus Abel: David persecutionem passus; CHRISTVS in crux actus est.

2. Pro. 14. Vita carnium, sanitas cordis, 2. Putrefactio putredo osium Inuidia.

1. Viperæ natalem suum matricidio 3. Animas cruentant; Inuidia animam perrumpit, exanimat. 2. Vnde Ambros. li. de fuga scæculi. Fuge inuidiam, que non alios solum: sed magis eum, quem possederit, lacerare consuevit.

3. Hier. Epist. ad Demetr. Quid inuidia delectationis prestat inuidia? Quam secretis quibusdam conscientie angulis luoripse discerpit: & alienam felicitatem tormentum facit. 4. Ideo Basil. sermon. de Inuidia; Ut rubigo ferrum: sic inuidia, quam inficit animam, consumit.

III. Ut tigrides, ait Plut. in Moral. audito 4. Rabies tympano efferascent; Tigride ferocius inuidi ad laudes alienas ferociunt, ac rabiunt. 2. Iustus Lucerna ardens, ac lucens: inuidus est extincta lucerna fœtens. Ut autem cœcutiens Heli, 1. Re. 3. ardorem videre lampadem non quivit, ita nec inuidi iustum, sed delectantur sui similibus fœdum fumantibus.

3. Similes Phœnici, que odoratissima 6. Torches colligit ad nidum ligna, sed quib. incēsis ipsa concremetur, ita inuidi alienis laudibus torrentur, & torquentur. Alieno malo viuit inuidia, moritur alieno bono.

4. Ut milii putescientia odorantur ca- 7. Sellari dauerat, locaque memphitica: ac purum stercore. fugiunt aerem. Utque muscae saniosa corpora appetunt, fugiunt sana. Sic inuidi. Ita fere S. Basilius. Chrysost. in hom. Inuidi aduersa aliorum fortuna, ut Scarabei alieno

alieno sclerore nutriuntur. Scarabæi erant Pharisæi.

PARS II.

De peccato malitiae in Sabbatho.

I. Sabbatho manducare. Ex composito die Stali, ac præsente hydroperico, inuitatur. Atque ideo inuitator indignus, cuius nomen exprimatur: quia ex certa malitia peccare adornabat Iesum que calumniari. Et Simon, hospes Domini, inter prandendum peccabat, at fortuito. Nec enim quærebatur capere Iesum.

*Ego Peccatum
malitiae.*
I. Deo ex-
sum maxi-
me.
2. Punitur
seuerissime

Adeo Deus odit ex malitia peccantes, ut dicat Psal. 15. Nec memor ero nominum eorum per labia mea. 1. An ideo forte Adam ac Euam Deus acriter increpuit, serpentinum vero vixdum verbo: quod hic ex quæsito; ex occasione illi peccassent? 2. An ideo forte Sacrificia constituit propitiaria pro peccatis, ex ignorantia, vel casu alio commissis: nullum vero pro admissis ex dedita opera?

1. Diluvio. 3. Hæc enim sunt peccata in Spiritum S. His ultima perditio diluvialis debetur. Nam Gen. 6. Videntur Deus, quod multa malitia hominum esset in terra. 4. Fratres quoque Iosephi in hunc peccarant ex malitia: Ideo sic orant, Gen. 50. Obscuratio, ut obtutus carius sceleris atrium tuorum, & peccati, atque Malitia, quam exercuerunt in te. Scelus, crimen enormius est. 5. Tale erat Amani scelus. Esth. 8. Cuius causa Esther procedit de illis, ut de peccato malitiae, ad pedes Regis, & locutus ad eum, ut malitiam Aman Agagite, & machinationes eius pessimas, quas excogitaverat contra Iudeos, juberet irritas fore. 6. Et Deus, teste David, in extremo iudicio singulariter inquiret in peccata malitiae. Maxime si & ostium abundavit malitia; & lingua tua concinnauit dolos.

In Domi-
nica facili

II. Sabbatho manducare. Sabbathi magne religio: Sed nobis migravit in Dominicæ; ob Resurrectionis Dominicæ me-

moriā. Et quod hoc die cōditi sint Angeli, Israel exit de Aegypto, ut Osorius ait: Deus legem dedit, Dedit primū manna: Iesus natus, Circumcisus; Dedit Paracletum. En, quod causæ, tot mysteria.

*In ea devo-
tio geminata.*
1. Voluit, Numer. 28. Deo offerimus dies unum: die autem Sabbathi offeremus duos: da est. agnos anniculos immaculatos. Ut & nos in Dominica nostram duplicaremus deuotionem. 2. Vnde S. Gregor. lib. 1. Epist. 3. Dominica die à labore terreno cessandum est; atque omnimodo orationibus insistendum: Ut, si quid negligentius per sex dies agitur; precibus expietur. 3. Atita agitur, ut cum Ieremia iure plores, Thren. 1. Viderunt eam hostes, & deriserunt Sabbathum eius. Adeo festa profanantur: Idque si solum cessando; & non etiam peccando grauius, quam affias. Ethoc, quam istud hodie peruagatus est.

Quid illis fiet? 1. Certe Num. 15. misel-
lus ligna pauxilla colligebat Sabbatho; Obseruata
lapidabatur. 2. Iudei, Sabbatho ad pugnā
facebant, 1. Mach. 2. se mactari finiunt potius, quam arma capiant. 3. Baptista Fulg.
refert, in Iudea fontem reperiri, qui cōtinuo fluat, præterquam Sabbatho. Vnde Sabbathum dictus est. 4. Veteres Rabini tradunt, etiam dæmones obsecrorum corpora Sabbatho deseruisse.

PARS III.

De Pharisæis obseruatoribus CHRI-
STI.

I. Ei ipsi obseruabant eum. Vere S. Ber. Ha-
bituit in factis obseruatores: in verbis con-
tradictores, & in tormentis illinores: Adeo o-
mnis Iesu vita fasciculus myrræ fuit, Canti-
o. ob odium malignantium in eum.

Cuius causa? 1. Quod eorum is argue. Veritas e-
ret hypocritin. Iuxta Isa. 28. Clama necesse, diu-
m. quasi tuba exalta vocem tuam, & annuncia
populo meo sclera eorū. 2. Hoc non agebant
ipſi; ne excederent gratia populi. Ideo Isa.
*Canesmis-
ti.*

56. Speculatores caci omnes, canes muti, non valentes latrare. 3. At vero Iesu. Ps. 38. Annuntiavi infitiam tuam in Ecclesia magna; ecce labia mea non prohibebo, Domine tu scisti. Patet hodie in conuiuio.

Insidiatores.

At illi obseruantur, hisc instruentes mel epularum, inde fel insidiarum. 1. Similes Samsonis Leoni, Iud. 14. cuius in fauibus mel, in visceribus putor; in corpore toto mors. Nam Ps. 17. Loquebantur pacem cum proximo suo, mala autem in cordibus eorum.

Maledicti.

2. Maledixit eos Habac. 2. Vae qui potundat amico suo, mittens fel suum, & inebrians: ut aspiciat nuditatem eius.

Sunt peccatores.

Ita ingenium est peccatoris. Psalm. 28. Observabit peccator iustum, & stridebit super eum dentibus suis. Et mox: Considerat peccator iustum, & querit mortificare eum.

At fisi nequam.

Et de hoc queraturne iustus; an magis glorietur, dicens, Ps. 55. Tota die verbamea execrabantur aduersum me omnes cogitationes eorum in malum. Sed noceris ipsi vobis insidiatores. 1. Ut manus emunctrices candela, hanc iucidiorem reddunt; at vrunt se, ac secundant. 2. Item vos esse peruersos doceris. Ut qui visam in cena Crucifixi imaginem, non leuaret, non mundaret, imo etiam digito monstratam exploderet. At Christum induerunt omnes Christiani; quos explorando obseruatis: hocque malitiam propriam declaratis.

Iusti sunt gloria.

Laborum Herculis primus fuit, hydræ multiplicis in Lerna superatio. Iustus, est hercules: hydra, inuidia: & haec secpens est: Venenum aspidum sub labiis eorum. Multiceps est; multorum, & in multis fortunis, fama, honore, vita, &c. In Lerna est cœnosa, paludosaque vitiorum. Sed victa nomen Herculi iusto parit sempiternum.

Nec magna nimis innocent.

Tinea, vestium ac lignorum pestis, nūquam cedros odoras rodit. Nec ad animas se penetrat inuidia, licet exteriora iu-

sti arrodat. Parvulum occidit: Iob. 5. Magne animæ sunt illius contemtrices.

PARS IV.

De aliorum censore, ipso culpabili.

1. Sed quid est, quod, qui inquinatis simi, sicut in aliorum defectus sagacissimi. 1. Effra- mi; 1. Cum, vt Sallustius monet, Carere debet omni vitio, qui in alterum paratus est dicere. 2. Ideo & Dominus iussit; Exod. 25. in templo emunctoria esse aurea, itemque lucernas. Aurei sunt charitate, qui arguant alios pro æquitate.

Alioquin erunt similes illi, de quo Apoc. 18. Vidi de ore draconis, & de ore bestie, & de ore pseudoprophece exire spiritus tres immundos, in modum ranarum. Harum oculi rubent sanguine, non vero; quo carēt, promuli gloientes: Sunt ranæ amphibia, quæ terra & aqua viuunt: in cœno coaxant, noctu maxime, obmutescunt hominem aduertentes adire: iniecto lapide se condunt mutæ. Talia sunt & detractorum; ut alibi explicatum.

Fuge. Non sic viri boni. Sed horum labia, vt Sponsi in Cant. Labia tua, sicut lilia, stillantia myrrham primam. id est, dulcem præ cæteris, sed & amaram: At quæ corruptionem prohibeat. Ita sunt verba iusti, arguunt, per oleum & vinum; ac sa- 2. Eff. Mu- nant, seruantque à morte. Momo occi- mu- nas licet illud Martialis l.1. Epig.

Cur maculas alios, maculosis omnibus,
Albi:

Et carpi dignus carpere non metuis?
Nā, vt Aug. l. de serm. Dom. in monte. Non vñ
Accusare vitia officium est bonorum. Sin' Non bonu-
debet aliorū vitia corrigerre, ait Isid. 1. de sum.
bono, qui est virtus subiectus.

1. Quo indignius erat, Petri manus in vinculis attineri, quarum erat, à vinculis animas soluere. 2. Sed vinixerat Ethnicus. Tu autem Christianus per linguam, culpe astringis Sacerdotem detractor; à quo

à quo te solui oportuit. Eo deterior es Ethnico.

Prior Oza. 2. Deterior Oza; 2. Reg. 6. Qui arcam videbat cadentem, sed non videbat, rem se committere indecentē, quod re vxoria pollutus Arcam auderet contingere. Ideo & morte luit subita. Time Deum, reverere Sacerdotem, et si peccatorem.

Prior Iudæa idola. 3. Cape exemplum; quam oderit Deus etiam vindices peccati, de quo rei sunt ipsi vindices. Rex Moab Hebreos diu attruerat. Itaque tres Reges Iudæa, Israelis, & Edom iuncti vnum oppugnant, obsident, ad incitas adiungunt. Vt Rex Moab in muris ante oculos Hebreorum sacrificaret suum primogenitum, 4. Reg. 13. Vel ipsis placandis, vt obsidionem soluerent; Vti Caietano placet. Vel Numini propitiando, quod Iudæis fauisse audierat, fauereque eo, quod Abraham primogenitum ipsi obtrulisset. Placuit Iudæis, eo redactum esse angustiarum hostem. Sed ecce Deus in eos pestem immittit dirissimā: vt cogerentur re infecta abscedere obsidione. Causa. Quia ipsi iam ante isti fuerant idolatriæ dediti, in qua Psalm. 105. Sacrificauerunt filios suos, & filias suas demoniis: Cuius iam erant vindices indigni: ac proinde vindictæ obnoxij eidem. Quam ergo pœnam repetunt: in illam incident. Quia culpa priores, & ideo peiores.

PARS V.

De ingressu Domini in domum.

Felix dominus, hospitiu Christi. 1. Cum introisset Iesus in domum. Beata domus, quam init Dominus! Non exit sine symbolo dato. Intrarat nuptiale triclinium: Ioan. 2. Et aquam vertit in vinum. Domum iniit Zachæi, Luce 19. Et salus ei facta est. Aedes Matthæi, Matth. 9. Et ex fecundatore facit Apostolum. Castellum Bethaniæ, Ioan. 11. Et Lazarum suscitat quatriduanum.

Id præfiguratum i. in Arca, 2. Re. 6. Quæ *Figure*. trimestri in domo Obededom morata, eam benedictionibus implet.

2. Elias, 3. Reg. 17. & Elisæus. 4. Regum 4. vix subierant viduarum casas, cum ecce lecythi redundant oleo, farinula crescunt, filius reuiviscit. Fœlix ter & amplius, cuius animam successerit Iesus!

3. Aristotel. lib. de cœlo ait: *Accessus, & Simile.* recessus solis est causæ generationis, & corruptio- nis in his inferioribus. At Sol Iesus est. O quas salutes generat accessus Iesu? 4. Te- stis domus vel Pharisaica hæc.

II. Ecce homo hydropicus, supercilij nil me tuens Pharisæi, domum eius subit, desi- derio sanitatis indipiscendæ. Ad instar Magdalena alias.

Ambo docent, quærendum esse Do- minum, ubi fuerit; et si in domo Pharisæi, in turba, in deserto, in monte, immensa, in strato nauiculae, &c. Fidite, & Psal. 35. accedite ad eum, & illuminamini, & facies ve- stre non confundentur.

Sed viris nequam nil sacrum: vel men- sam hospitalem conselerant. Quin, hanc sanctum. vertunt in arcam escæ aucupalis. 1. Quid hic aliud Pharisæi? Principes conuenerunt in vnum aduersus Dominum, & aduersus Christum eius, Psalm. 62. 2. Ita, 1. Math. 16. Ptolomeus Simonem s. Pontificem cum filiis duobus coniuicio tractat; & obtruncat. 3. Ita Absolon fratrem Amnonem 2. Reg. 13. 4. Anne verum in istis Iesu obseruatoribus istud: Ierem. 6. A Propheta usque ad Sacerdotem omnes faciunt delum. Alt. V adu- pli corde! Eccles. 2.

III. Atqui docet nos Dominus, semper, & ubique locum esse faciendi bene; per agendum sed volenti opera misericordiae colere, etiam vel in die festo. Vti Tob. 2. Cum es- set dies festus Domini, & factum esset prandium in domo Tobie, dixit filio suo: Vade, & adduc aliquos de tribu nostra timentes Deum, & epul- lentur nobiscum. Nota com mensales piis, esse

esse contribules. At hodie, heu! quot mē-
ses sunt Balthasarī, ad quas plures adhi-
bentur concubinæ? *Dan. 5.*

De Epiukia.

Idem docet nos Dominus *in iuris eius*
Legis; præcepta scilicet obseruanda esse,
prout Charitas dicit, & nécessitas. Un-
de Moses in deserto non circumcidit Iu-
dæos; Dauid, et si non sacerdos esset, Pa-
nem tamen Propositionis comedit. Iesus
Sabbato sanitates procurauit. Ita subinde
licet baptizare & fœminæ, carnis bus
vesci vel in maiore hebdomada; præliari
vel in dominica, armis defensiuis. Nec e-
nim nécessitas habet legem.

PARS VI.

De Hydropico.

Hydropici sunt.

1. Fastuosi.

*2. Volu-
ptuarii.*

I. Ecce hydropicus. Cuius similes turgidi
fastu, exhaustis immodice aquis
mundanarum, opum, honorum, volu-
ptatum pereuntium, instar aquæ fluen-
tis. Heu! quam multis hædulces viden-
tur aquæ! Et quam pauci his potis se cre-
dunt hydropicos? Quin etiam

Quo plus sunt poteris, plus sitiuntur aquæ.
Neque tamen omnibus potantur aquæ
putifcentes meræ, id est, fastidiosæ volu-
ptates ac fœda ad nauseam usque; sed
vina quoq; hydropisin causantia, haud
que paulo deteriorem oinopis in illa hy-
droposi. At quæ vina ista? Non opes, non
luxurias ipsas; sed harum inquam volu-
ptates quæ sitas in illis, & spectatas solas.

1. Ita non peccat, cui opes affluunt: sed
qui cor apponit. Non qui coniuatur,
sed qui se vel ingurgitat, vel deliciatur.

2. Huc spectat istud *Prou. 13.* Ne intuea-
ris vinum, cum splenduerit in vitro color eius,
subito enim mordebit, ut coluber, & ut regulus
venena diffundet. Ecce, non vinum ipsum;
sed cupediae vini vetantur. Hæ faciunt
esse feldraconum, vinum; & venenum aspidū
insanabile. *Deut. 32. 3.* Quale erat, quod
Hannibal in castris suis pararat, mistum

sacco mandragoræ. Hæc autem lethar-
gum inducit. Simulabat igitur fugam
Hannibal; hostis in castra irruit, potat,
sopitur alto sopore; Hannibal reuertit,
sopitusque internectione delet. Vt refert
Sext. Iulius lib. 9. cap. 5. 6 vinum Hanniba-
licum!

II. Ecce hydropicus. Cui peccator similis. *3. Petrus*
1. Teste Job. 18. Tenebitur planta illius la-
queo, peccati, & ecce exارد set contra eum peccatum.
sit plus peccandi. Adeo peccati abyssus a-
byssum inuocat.

2. De his querela Ieremi. **2.** Me derelictum
querunt fontem aquæ viue, & foderunt sibi ci-
sternas dissipatas, que continere non valent a-
qua, & ideo siti vexantur ad peccandum:
Adeo, vt, *Quo plus peccarunt, hoc plus peccare*
laborent.

3. Similes Lysimacho Thracia Regi, Cœlam
qui in conflitu æstuans siti, se dedit ho- pro hausti
sti: proque haustu frigida tradidit re- communis
gnum. Sic qui, vt aquam, peccatum bibunt, res
cœlestis regni proditores sunt.

4. Similes Iimaeli; quem Agar ancilla, *Ismachus*
Gen. 21. cum consunta esset aqua in vtre, ab reprobi-
tate puerum; ne videret eum præsumi mori. Multis
aqua baptismalis gratia ante annos
consumitur; sed filii seruæ animæ pec-
catriæ. Digni, qui abiificantur ad mortem.

Heu: quanta in mundo sitis est? **1.**
Tanta nunquam in Samaria; cum trien-
nio toto non pluisset. Quot moriuntur
scelerum infami siti? Hos Iesus sitiebat
clamans; *Sitio.* **2.** His sunt montes Gelboe
maledictæ ariditatis. **2. Reg. 1.** Super quos
necros, nec pluvia venit gratia vlli; *Vbi ce-*
ciderunt fortis Israel, ab sceleratis deleti
Prophetæ, Apostoli, Martyres; deletæ in
animabus propriis infusa gratia; *Neque*
sunt agri primi uitiarum; quia innocentiam
primam perdiderunt, volentes perdi.

III. Ecce hydropicus. Cuius Humor libidi. *Tres partu-*
nem, Tumor superbiam, Sitis auaritiam *hydropis;*
designat. Hæc tria sunt ostia ad infernum. *seu vitiæ*

1. Huc

*semper si-
tientium* 1. Huc allusit Isa. 5. Propterea dilatauit in-
fernus animam suam, & os suum absque ullo
termino, & descendit Fortes eius, & Sublimes,
Gloriosique eius ad eum.

Hactria hominum genera sunt hy-
dropica; sicutque aquam. Quibiberit ex
hac aqua; sicut iterum: sicut in æternum
Ioann. 4. 2. Talis erat Samaritana hy-
dropica: *Quinque viros habuisti. Neque ta-*
mamen satiata: Nam & quem nunc habes, non
est tuus. Neque hic illi explebat libidinem:
at miseratus eam IESVS extinxit. 3. Ut
de Messalina, Claudii Imper. yxore, Ju-
uenalis ait.

Quia lassata viris, nondum satiat, & recessit.

4. Prou. 3. Tria sunt insatiabilia, & quar-
tum nunquam dicit: Sufficit. Infernus: & os
vulue; & terra, quæ non satiatur aqua. Ignis
vero nunquam dicit: Sufficit. Ignis ambitio-
nem superbie, terra avaritiam, vulua lu-
xuriam notat: tria autem vnam hydro-
pisin; quæ nullo humore satiatur infuso.
Ambitio; quia, Eccl. 14. Insatiabilis oculus
cupidi. Et Prou. 13. Venter impiorum super-
borum insatiabilis. Alex. Magnus orbem
subegerat, & tamen

Vnus Pella iuueni non sufficit orbis.

Auditioque Anaxagora docete, plures
esse mundos, fleuit, se nec dum eos vicis-
se. Val. Max. I. 8. c. 14. Avaritia item insati-
ata est: quam Diogenes olim hydropisin
esse definiuit. Et tales mundus propinat
aquas siticulosas; quas quantum bibis,
tantum sitis.

Aliæ sunt aquæ cœli. 1. Qui biberit ex
hac aqua, quam Ego dabo; non sicut in æternū:
sed sicut in eo sors aquæ vite. Ioan. 4. 2. Quare
Ioan. 7. Si quis sit, veniat ad me, & bibat; &
flumina de ventre eius fluent aquæ viua. 3. Per
Isaiam vocat cap. 51. Omnes sicutientes
venite ad aquas. Nam Isai. 44. Effundam a-
quam superficiem, & fluentes super arida.

4. Apocal. 21. Ego sicutenti dabo de fonte aquæ
riua & gratis. Hæ sitiantur aquæ.

Diliges Dominum Deum tuum, exto-
to corde tuo, & ex tota anima
tua, & ex tota mente tua.

Matthæi 22.

L Euitis, Leu. 6. præcepit Deus, perennē
lignum souere in ara holocausti. No-
bis Iesus, in corde & opere charitatem.

Cuius occasione nos

- I. De Charitatis præcellentia.
- II. De amore Dei cordiali.
- III. Demodis, & causis amandi Deum.
- IV. De dilectione proximi.
- V. De modo, & causis amandi proxi-
mum.

P A R S I.

De Charitatis præcellentia.

I. G Ratiarum gemma; regina virtutū
Est charitas, omnium maior. 1. Cor. 13.
Quale inter metalla est aurum, adama s
inter gemmas; in corpore caput; à quo
omnia in sensus, in artus singulos fluunt,
ad suas cuiusque functiones. Talis inter
virtutes charitas, rectrix animæ, eiusque
facultatum. 2. Hinc Theologis est ea
finis, ac centrum virtutum. Quo alludit
Psal. 118. Omnis consummationis vidi finem:
Quis hic? Latum mandatum tuum nimis,
Charitatis, omnia sinu cōpletentis suo.

Vnde 1. Cor. 13. Finis præcepti est charitas.

Est ea vel in Iesu virtus princeps. Cant.

3. Ferculum omnis perfectionis fecit sibi
Rex Salomon, Iesus de lignis Libani, donis
Spiritus sancti, columnæ eius fecit argenteas
Fidei; reclinatorum aureum Spei, ascensum
purpureum passionis ac mortis media cari-
tate construxit: quam eximie sanguinis ef-
fusione demonstrauit.

II. Auro ea confertur. 1. Apoc. 3. Sua-
deo tibi emere à me aurum ignitum, probatum,

3. Est aurum.

Hh vt